

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstinget. № 45.

Femte Session.

40de Møde.

Torsdagen den 15de December.

(Forts.)

Lundsteen (fortsat): Seer man hen til, hvad der gjælder i alle Livsforhold, da nødes vi til, naar vi ville benytte en Andens Tjeneste eller Arbejde, at indrømme ham det, Lidsomstændighederne gjøre nødvendigt. Embedsmanden har ingen anden Arbejdsherre, om jeg ellers tør bruge det Udtryk „Arbejdsherre“, at søge til end Staten; og hvad vi altsaa nødes til i det daglige Liv at gjøre, det bør vistnok ogsaa Villighed opfordre os til at gjøre i det enkelte Tilfælde. Men, som sagt, formaaer man ikke at udrette Alt, bør man dog gjøre, hvad man kan, og altsaa i det foreliggende Tilfælde tilstaae Hjælp til saa Mange som muligt. Jeg vil derfor ogsaa stemme for det Forslag, som her er fremsat idag af den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kred (Madvig), stemme for det saaledes, at de, der have 1000 Rbd. og indtil 1,100 Rbd., ogsaa faae Deel i det Lønningstillæg, hvorom der nu her er Tale.

O. Nielsen: Naar man kun vil betragte Sagen fra den ene Side, kan det være meget rigtigt at gaae saa langt som Udringsforslaget. Men ved Siden heraf maa man ogsaa tage de skatteyndende Borgere i Betragtning. Der er vist mange skatteyndende Borgere, der ikke have saa Meget at leve af som de Personer, hvorom der her er Tale. Nu er det vel sandt, at Bondestanden i Nar — saaledes siger man i Almindelighed i Kjøbenhavn — trækker af med Folks Penge; men er det saa i Virkeligheden? Jeg siger nei! Den Stand, som har Gavn af de dyre Naringer, er den geistlige Stand paa Landet, som modtager sine Tiender in natura, og Godseierne, som modtage

Landgilde; det er disse, der virkelig have Indtægt af de dyre Naringer. Præstekald f. Ex., der ere honorerede med Tiender af 3—400 Ldr. Sød, have i et saadant Nar, som det iaar, 6—800 Rbd. mere i Indtægt end i almindelige Naringer; det er altsaa netop dem, Hovedindtægten tilfalder af de dyre Naringer. — Det er langt fra mig at ville nægte, at Embedsmand under saa extraordinaire Forhold som disse kunne behøve mere end under sædvanlige Forhold, og jeg vil derfor ogsaa stemme for Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra det andet Thing. Jeg vil stemme derfor, fordi jeg troer, at det er det ene rigtige. Man veed ikke, hvad der kan komme eller møde i den Tid, vi endnu have tilbage, inden Loven kan blive vedtagen. I de sidste 8 Dage er der indtraadt en Valen i Priserne paa Sød, 1 Rbd. pr. Ld., og dersom der i de næste 8 Dage finder endnu en lignende Valen Sted, saa kunde der maaskee, naar Loven kom tilbage til det andet Thing, skee Forandringer i den. Man bør ogsaa see hen til, hvormange af vore Medborgere der ikke ere saa høit gagerede som andre Embedsmand, navnlig Skolelærerne paa Landet. Jeg veed meget vel, at man hertil kan svare mig, at de faae deres Indtægter in natura; men hvad er det, de faae? Vi kunne jo af Fortegnelserne see, at mange af dem kun ere lønede med 100—150 Rbd. aarlig og et Par Ldr. Sød, og hvorledes skulle da saadanne Mennesker kunne slaae sig igjennem mod dem, der her ere foreslaaede til at faae et Tillæg, der have en Indtægt af 7—800 Rbd.? Jeg troer saaledes, at man ikke maa betragte Sagen fra den ene Side, men at man maa tage alle Forhold med i Betragtning, og, naar jeg gjør det, kan jeg ikke give min Stemme til et Forslag, der gaaer udover Lovforslaget, saaledes som det oprindeligt er kommet fra det an-